

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **Mgr. T. K.**, bytem v ., K. 758, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 6. 2010, č. j. KUOK 57629/2010, sp. zn. KÚOK/44456/2010/ODSH-SD/310, ve věci přestupku,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, označeného v záhlaví. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 9. 3. 2010, č. j. SmOI/AŘMV/2/2705/2009/Hub, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil jako řidič tím, že „dne 25. 11. 2009 kolem 19:30... řídil osobní automobil ... po předchozím požití alkoholických nápojů, resp. v takové době, kdy byl ještě pod vlivem alkoholu, když byl zastaven hlídkou Policie ČR a podrobil se

dechové zkoušce s pozitivním výsledkem 0,28 g/kg alkoholu v dechu, po odpočtu technické odchylky ve výši 0,24 g/kg alkoholu, tedy měl v organismu 0,04 g/kg alkoholu.“ Za tento přestupek mu byly uloženy pokuta ve výši 10.000 Kč a zákaz činnosti spočívající řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

V žalobě namítal žalobce, že nebyl řádně zjištěn skutkový stav. Od počátku správního řízení žalobce tvrdil, že nepil žádný alkohol a pochyby v rozdílech dechových zkoušek nebyly odstraněny. Žalobce požívá alkohol zcela výjimečně a toto navrhoval potvrdit svědeckými výpověďmi. Proti znaleckému posudku ve správním řízení žalobce namítl, že je rozporný a správní orgán měl tyto rozpory odstranit. Zejména žalobce brojil proti vyjádření znalce, že použití hodnoty alkoholu v krvi, naměřené dechovým analyzátozem je nevhodné, a tento přístroj není doporučen Společností pro soudní lékařství a toxikologii k měření hodnot alkoholu v krvi.

Ve vyjádření žalovaný poukázal na to, že se problematikou rozdílných naměřených hodnot v dostatečném rozsahu zabýval v napadeném rozhodnutí a toto řádně zdůvodnil. Návrh na výpovědi svědků považoval za zbytečné, neboť by neprokázalo, zda žalobce ve výše uvedenou dobu řídil motorové vozidlo po požití návykové látky.

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), tedy ke dni 2. 6. 2010.

Ze správního spisu krajský soud zjistil, že podle vyjádření žalobce v oznámení přestupku tento před jízdou nepožil žádný alkohol, pouze pil vodu Panasche (nealko), používá lék proti chřipce (sirup) a cukrovce. Protože nepil, považoval odběr krve za zbytečný. Podle úředního záznamu Policie ČR ze dne 25. 11. 2009 byl žalobce poučen o právu na lékařské vyšetření moči a krve, což žalobce odmítl. Podle záznamu se po dobu jednání přítomným policistům zdálo, že z dechu žalobce je cítit alkohol. Ve správním spise je založen i ověřovací list digitálního analyzátoru alkoholu v dechu. Podle protokolu o jednání dne 20. 1. 2010 žalobce požil před spácháním přestupku kapky Echinacea, v prodejně ho ujistili, že alkohol neobsahují. To, že je Echinacea vylouhována v alkoholu, žalobce zjistil až po spáchání přestupku, kdy si přečetl celý návod na použití kapek. Na obalu kapek nebylo upozornění, že požití může mít vliv na řidiče. Dále žalobce uvedl, že užívá přírodní léky na povzbuzení činnosti štítné žlázy, což může vytvořit aceton. Podle posudku znalce doc. P. O. ze dne 5. 2. 2010 vzhledem ke koncentracím alkoholu v krvi žalobce, naměřeným v 19:34, v 19:40 a v 19:45 hodin je důvodné předpokládat, že koncentrace alkoholu v krvi v době řízení motorového vozidla byla dána rozmezím 0,29 – 0,30 g/kg. Pokud by znalec vycházel z údajů uvedených žalobcem o požití 0,001 l kapek Echinacea, pak by koncentrace alkoholu v jeho krvi byla dána hodnotou 0,00 g/kg, což neodpovídá koncentraci alkoholu v jeho krvi, která byla naměřena v 19:34 hodin. Obsah alkoholu zjištěný dechovými zkouškami neodpovídá ani druhu ani množství přírodních léků požitých žalobcem. Znalec rovněž uvedl v bodě 4) posudku, že použití hodnoty alkoholu v krvi zjištěné na základě měření dechovým analyzátozem je nevhodné. Důvodem pro to, je mimo jiné skutečnost, že přepočtení koncentrace ethanolu stanovené ve vydechovaném vzduchu na koncentraci alkoholu v krvi je

orientační a může být zatížen určitou nepřesností- chybou. Z toho důvodu Společnost soudního lékařství a soudní toxikologie k problematice výpočtů koncentrace ethanolu v krvi nedoporučuje tuto hodnotu k propočtům ani k posouzení míry ovlivnění používat. Při některých onemocněních, ale např. i při hladovění vzniká v organismu aceton, který se dostává do krve, moče, ale také do dechu. Znalci však není známo, že by při onemocnění štítné žlázy (při kterém může skutečně docházet k ovlivnění látkové přeměny /metabolismu/ cukrů) docházelo k vylučování acetonu do dechu nemocného. Krev žalobce nebyla však vyšetřena specifickou metodou – plynovou chromatografií, která by bezpečně odlišila ethanol (alkohol) od jiných látek, tedy i od acetonu. Vzhledem k této skutečnosti pak nelze jednoznačně uvést, zda vůbec, nebo v jakém množství byl aceton v krvi žalobce přítomen. Na druhé straně výrobci dechových analyzátorů vč. výrobku AlcoQuant 6020 deklarují vysokou selektivitu těchto přístrojů, což znamená, že analyzátory jsou minimálně citlivé na další látky ve vydechaném vzduchu. Z uvedeného vyplývá, že možné ovlivnění výsledku dechové zkoušky případě se vyskytujícím acetonem v dechu kontrolované osoby je zanedbatelné a nemělo by s největší pravděpodobností mít žádný podstatný vliv na výsledky měření tohoto dechového analyzátoru.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný poukázal na § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., podle kterého se neprovede odborné lékařské vyšetření, pokud orientační vyšetření zjišťující obsah alkoholu v dechu bylo provedeno analyzátozem, splňujícím podmínky stanovené zvláštním předpisem. Tím je vyhláška č. 345/2002 Sb. Takto zákonodárce deklaroval stejnou důkazní sílu dechových zkoušek jako lékařskému vyšetření. V souzené věci byl analyzátor ověřen asi měsíc před datem přestupku a ověření proběhlo v souladu s metodikou Českého metrologického institutu, vypracovanou pro Ministerstvo dopravy. Žalovaný se neztotožnil s odvolací námitkou žalobce, že dechový analyzátor měřil s větší odchylkou a ani s námitkou, že jeho dech byl ovlivněn acetonem, protože podle posudku by obsah acetonu neměl vliv na zjištěnou hodnotu alkoholu. Pokud jde o konstatování znalce o nevhodnosti použitého analyzátoru, žalovaný kontroval, že znalec nedisponuje požadovanou odborností k posuzování míry přesnosti zmíněného přístroje.

Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném od 1. 1. 2009, přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod jejich vlivem.

Žalobce sám ve správním i soudním řízení potvrdil, že požil před jízdou kapky Echinacea a to, že obsahují alkohol, zjistil až po podrobném přečtení návodu. Dechovým analyzátozem byla zjištěna po zastavení hlídkou Policie ČR hodnota alkoholu v krvi žalobce 0,28 g/kg a po odečtení technické odchylky tato hodnota činila 0,04 g/kg. Žalobce odmítl podrobit se krevní zkoušce, protože ji považoval za zbytečnou s ohledem na své tvrzení, že nepil před jízdou alkohol. Na místě spáchání a v čase jeho zjištění tvrdil, že před jízdou požil kapky Echinacea. Přítomnost alkoholu v dechu řidiče potvrdil i znalecký posudek, vypracovaný na žádost žalovaného ve správním řízení. Podle tohoto posudku a závěru znalce pravděpodobnost požití alkoholu žalobcem před spácháním přestupku hraničila

s jistotou a znalec v posudku vyloučil možnost ovlivnění naměřené hodnoty alkoholu případným acetonem. Soud poukazuje rovněž na skutečnost, že měření bylo provedeno třikrát po sobě (s rozmezím vždy po 5 minutách) a hladina alkoholu v dechu žalobce klesala z 0,28 na 0,27 a 0,25 g/kg. Z toho zcela důvodně a logicky znalec vyvodil, že v době řízení motorového vozidla hodnota alkoholu u žalobce činila hodnotu v rozmezí 0,29 – 0,30 g/kg. Krajský soud vzal v potaz i to, že žalobce nenavrhoval provedení lékařského vyšetření. Dále soud konstatuje, že znalec se zcela jednoznačně vyjádřil k původu alkoholu v dechu žalobce, protože vyloučil možnost, že by byl naměřen alkohol v případě požití 0,001 l kapek Echinacea a podle znalce obsah alkoholu zjištěný dechovými zkouškami neodpovídá ani druhu ani množství požitých léků, jak tvrdil žalobce.

Jako jediné zpochybnění posudku se jeví, a to také namítal zcela pregnantně žalobce v žalobě, vyjádření znalce ke vhodnosti použití dechového analyzátoru. Znalec se vyjadřoval k možné nepřesnosti (chybě) při měření. K tomu soud především podotýká, že v souzené věci byla technická odchylka 0,24 g/kg od hodnoty z prvního měření dechu žalobce odečtena a dále přitakává žalovanému v jeho argumentaci, že v souzené věci vzhledem k tvrzení žalobce nebylo podstatné, jak se alkohol do jeho dechu dostal a dále považuje za správnou argumentaci odkazy na zákon č. 379/2005 Sb. a vyhlášku č. 345/2002 Sb. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2010, č.j. 8 As 59/2010-78, č. 2168/2011 Sb. NSS, dále citovaný). Podle § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu je povinna se podrobit osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že vykonává činnosti podle odstavce 1 pod vlivem alkoholu, a dále osoba, u které je důvodné podezření, že přivodila jinému újmu na zdraví v souvislosti s požitím alkoholického nápoje. Spočívá-li orientační vyšetření zjišťující obsah alkoholu v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, splňujícím podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, odborné lékařské vyšetření se neprovede. V případě, že osoba tento způsob orientačního vyšetření odmítne, provede se odborné lékařské vyšetření. Podle odstavce prvního § 16 citovaného zákona osoba, která vykonává činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo dalších osob nebo poškodit majetek, nesmí požívat alkoholické nápoje nebo užívat jiné návykové látky při výkonu této činnosti nebo před jejím vykonáváním. Vyhláškou Ministerstva průmyslu a obchodu č. 345/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, se pak stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu. Podstatné ovšem je v závěrečném bodu znaleckého posudku, že znalec vyloučil možnost ovlivnění alkoholu v dechu žalobce acetonem a dále že znalec podpořil své závěry nejvyšší pravděpodobnosti správnosti měření odkazem na selektivitu dechových přístrojů ohledně ovlivnění jinými látkami (včetně acetonu). Soud po pečlivém uvážení nad znalcovými závěrečnými úvahami a proto, že podle obecně známých skutečností by nevedlo další zkoumání skutkového stavu v souzené věci jiným znalcem či výslech znalce k jiným závěrům, upustil od dalšího dokazování.

Lze shrnout, že podle právních předpisů České republiky je zde nulová tolerance k alkoholu při řízení motorových vozidel. U žalobce byla ze zjištěné hodnoty alkoholu odečtena technická odchylka 0,24 g/kg a i poté zjištěná hodnota přesahovala nulu. Ačkoli si je soud vědom, že prokázaná hodnota po odečtení odchylky se může jevit jako marginální, uzavírá, že nulové toleranci neodpovídá.

Takto se staví k této otázce i judikatura Nejvyššího správního soudu (zdejší soud poukazuje například na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2010, č.j. 8 As 59/2010-78, č. 2168/2011 Sb. NSS, www.nssoud.cz: „Řidič se dopustí přestupku podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, pokud byla zjištěna hladina alkoholu v jeho krvi v době odběru nejméně 0,24 g/kg. Vychází-li právní rámec z tzv. nulové tolerance k hladině alkoholu v krvi řidiče, není jeho odpovědnost vyloučena tím, že se zjištěná hladina alkoholu jeví po odečtení tzv. fyziologické hladiny (0,20 g/kg) marginální.“ U odkazu na uvedený rozsudek zdejší soud poukazuje i na správnost závěru žalovaného o srovnatelnosti důkazní síly zkoušky alkoholu v dechu a krvi v souzené věci, neboť průběh správního a soudního řízení v souzené věci tomu neodporuje.

Skutkový stav byl zjištěn v souzené věci správním orgánem řádně a naplnění skutkové podstaty přestupku uvedeného výše žalobcem bylo prokázáno. Podezření policistů na přítomnost alkoholu v dechu žalobce se potvrdilo. Soud v souzené věci aproboval, zejména vzhledem ke znaleckému posudku i žalobním námitkám, že žalobcem požitá přírodní léky nemohly vést k zjištěným hodnotám alkoholu v dechu žalobce a že správní orgány správně neuvěřily žalobcově tvrzení o původu alkoholu v jeho dechu z těchto přírodních léků. Ostatně, žalobce byl s posudkem znalce seznámen a od seznámení v rámci celého dalšího správního a soudního řízení nijak nebrojil proti tomu, že by závěr znalce o tom, že alkohol v jeho dechu nepocházel z požitých přírodních léků, byl nepravdivý nebo vadný či nesprávný. Proto soud shledává za naplněné všechny znaky přestupku, včetně subjektivní stránky. I s tímto znakem se správní orgán I. stupně vypořádal (podrobně rozebral naměřené hodnoty alkoholu, zahrnul do úvah i rozmezí hodnot odbourávání alkoholu v těle a označil naměřené a nezpochybněné hodnoty jako přímý důkaz) a žalovaný v napadeném rozhodnutí toto posouzení potvrdil. V potaz v celém dokazování, včetně znaleckého posudku, byly vzaty i výška a váha a zdravotní potíže žalobce, stejně jako tvrzení žalobce o tom, kdy a jaké léky požil, technické odchylky měření, míry odchylek a ujetá vzdálenost. Byť správní orgán I. stupně označil údajnou nevědomost žalobce o tom, že požil alkohol (obsažený v kapkách) jako polehčující okolnost a správně ji měl posoudit v rámci úvah o subjektivní stránce přestupku, neměla tato vada podle soudu vliv na zákonnost a právnost napadeného rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že skutkový stav soud shledal jako řádně zjištěný, dospěl k závěru, že je nadbytečné provádět další důkazy, a to jak výpověďmi žalobcem navržených svědků, tak dalším posudkem jiného znalce nebo jiné, další důkazy. Nadto, navržení svědci měli podle žalobce potvrdit, že žalobce pije alkohol jen zcela výjimečně a tato skutečnost nemá jasnou a příčinnou souvislost s ohledem na takto vyjádřený návrh žalobce na dokazování sporné skutkové otázky.

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobce v tomto řízení nebyl úspěšný a žalovaný žádné náklady řízení neuplatnil a podle spisu mu žádné nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Krajského

soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci, k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Olomouci dne 13. 7. 2011

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně